A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2017. május 11.*

„Fellebbezés — 2010/30/EU irányelv — Az energiával kapcsolatos termékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő jelölése — 665/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet — A porszívók energiafogyasztásának címkézése — Energiahatékonyság — Mérési módszer — A ráruházott hatáskör korlátai — A bizonyítékok elferdítése — A Törvényszék indokolási kötelezettsége”

A C-44/16. P. sz. ügyben,

a **Dyson Ltd** (székhelye: Malmesbury [Egyesült Királyság], képviselik: E. Batchelor és M. Healy solicitors, F. Carlin barrister és A. Patsa advocate)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2016. január 25-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: K. Herrmann és E. White, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: Juhász E. tanácselnök, C. Vajda és C. Lycourgos (előadó) bírák,

főtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

1 Fellebbezésével a Dyson Ltd az Európai Unió Törvényszéke 2015. november 11-i Dyson kontra Bizottság ítéletének (T-544/13. sz. továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2015:836) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította a 2010/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a porszívók energiafogyasztásának címkézése tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2013. május 3-i 665/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2013. L 192., 1. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) megsemmisítése iránti kérelmét.

Jogi háttér

A 2010/30/EU irányelv

2 Az energiával kapcsolatos termékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő jelöléséről szóló, 2010. május 19-i 2010/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2010. L 153., 1. o.) (5) és (8) preambulumbekezdése kimondja:

„(5) Az egyes, energiával kapcsolatos termékek energiafogyasztására vonatkozó pontos, megfelelő és összehasonlítható információnak az olyan termékek javára kell befolyásolnia a végfelhasználók választását, amelyek kevesebb energiát és egyéb alapvető erőforrást fogyasztanak, vagy közvetetten kevesebb fogyasztást eredményeznek használat során, ily módon ösztönözve a gyártókat arra, hogy lépéseket tegyenek az általuk gyártott termékek által fogyasztott energia és egyéb alapvető erőforrás mennyiségének csökkentésére. Közvetetten ösztönöznie kell a termékeknek az EU 20%-os energiahatékonysági céljának eléréséhez való hozzájárulás érdekében történő hatékony használatára is. E tájékoztatás hiányában, a piaci erők működése önmagában nem fogja tudni előmozdítani az energia és egyéb alapvető erőforrások észszerű felhasználását e termékek tekintetében.

[…]

(8) Az információ kulcsfontosságú szerepet tölt be a piaci erők működésében, ezért minden azonos típusú termékre egységes címkét szükséges bevezetni, hogy a potenciális vásárlók szabványos kiegészítő információt kapjanak az adott termékek költségeiről energia- és egyéb alapvető erőforrás-fogyasztásuk tekintetében, továbbá intézkedéseket kell tenni, hogy azon potenciális végfelhasználók is, akik nem látják a bemutatott terméket, és így nincs lehetőségük megtekinteni a címkét, szintén hozzájussanak ehhez az információhoz. A hatékonyság és a siker érdekében indokolt, hogy a címke a végfelhasználó számára könnyen felismerhető, egyszerű és lényegre törő legyen. E célból meg kell tartani a címke meglévő formátumát, hogy alapul szolgáljon a végfelhasználók tájékoztatásához a termékek energiahatékonyságáról. A termékek energiafogyasztását és az egyéb rájuk vonatkozó információt harmonizált szabványoknak és módszereknek megfelelően kell mérni.”

3 Ezen irányelv 1. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében:

„(1) Ez az irányelv létrehozza a használat közbeni energia- és adott esetben egyéb alapvető erőforrás-fogyasztásra vonatkozó, különösen címkézés és szabványos termékismertető révén történő végfelhasználói tájékoztatásra, valamint az energiával kapcsolatos termékeket érintő kiegészítő információra vonatkozó nemzeti intézkedések összehangolásának kereteit, lehetővé téve ezáltal a végfelhasználók számára, hogy hatékonyabb termékeket választhassanak.

(2) Ezt az irányelvet azokra az energiával kapcsolatos termékekre kell alkalmazni, amelyek használatuk során jelentős közvetlen vagy közvetett hatással vannak az energia- és – adott esetben – egyéb alapvető erőforrás-fogyasztásra.”

4 Az említett irányelv 5. cikkének a) és b) pontja szerint a tagállamok biztosítják, hogy „a felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékeket forgalomba hozó vagy használatba vevő szállítók az ezen irányelvnek és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően címkét és adatlapot bocsássanak rendelkezésre”, és hogy „a szállítók olyan műszaki dokumentációt állítsanak össze, amely alkalmas a címkén és az adatlapon szereplő információk pontosságának megállapítására”.

5 A 2010/30 irányelv „Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok” című 10. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A címkére és az adatlapra vonatkozó részleteket a Bizottság a 11., 12. és 13. cikkel összhangban, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján határozza meg, az e cikk szerinti egyes terméktípusok vonatkozásában.

Ha egy termék megfelel a (2) bekezdésben felsorolt kritériumoknak, annak egy, a (4) bekezdéssel összhangban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá kell tartoznia.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a használat közbeni energia- és egyéb alapvetőerőforrás-fogyasztásról a címkén és az adatlapon megadott tájékoztatásra vonatkozó rendelkezéseinek lehetővé kell tenniük a végfelhasználók számára, hogy tájékozottabb vásárlói döntéseket hozhassanak, a piacfelügyeleti hatóságok számára pedig, hogy ellenőrizhessék, a termékek megfelelnek-e a megadott tájékoztatásnak.

[…]

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak meg kell határozniuk különösen a következőket:

[…]

i) a címkén és az adatlapokon szereplő nyilatkozatokban foglalt pontossági szint;

j) a felhatalmazáson alapuló jogi aktus értékelésének és lehetséges felülvizsgálatának időpontja, figyelemmel a technológiai fejlődés ütemére.”

6 Ezen irányelv „A felhatalmazás gyakorlása” című 11. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A Bizottság felhatalmazást kap a 10. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. Ez a felhatalmazás a 2010. július 8-át követő ötéves időtartamra vonatkozik. […]”

A vitatott rendelet

7 A vitatott rendelet az 1. cikkének (1) bekezdése szerint „címkézési és kiegészítő termékinformációs követelményeket állapít meg a villamos hálózatról működtethető porszívókra vonatkozóan, beleértve a hibrid hajtású porszívókat is”.

8 E rendeletnek „A szállítók kötelezettségei és időütemezésük” című 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A szállítók kötelesek gondoskodni arról, hogy 2014. szeptember 1-jétől:

a) minden porszívó el legyen látva egy, a II. mellékletben meghatározott formai és tartalmi követelményeket kielégítő nyomtatott címkével;

b) a terméket egy, a III. melléklet szerinti termékismertető adatlap kísérje;

c) a IV. mellékletben meghatározott műszaki dokumentációt kérésre a tagállami hatóságok és a Bizottság megkapják;

d) ha egy adott porszívómodellre vonatkozó reklámanyag energiafogyasztással vagy vételárral kapcsolatos információkat tartalmaz, akkor ez a reklámanyag tartalmazza az energiahatékonysági osztály megjelölését is;

e) az egyes porszívómodellek sajátos műszaki jellemzőit ismertető műszaki promóciós anyagokban szerepeljen az adott készülékek energiahatékonysági osztálya.

(2) A II. mellékletben meghatározott kivitelű címkéket a következő időütemezés szerint kell alkalmazni:

a) a 2014. szeptember 1-je után forgalomba hozott porszívókra a II. mellékletben meghatározott 1. címkét kell felhelyezni;

b) a 2017. szeptember1-je után forgalomba hozott porszívókra a II. mellékletben meghatározott 2. címkét kell felhelyezni.”

9 Az említett rendelet „Mérési módszerek” című 5. cikke kimondja, hogy „[a] 3. és a 4. cikkben felsorolt információkat a VI. melléklet szerinti megbízható, pontos és megismételhető, az általánosan korszerűként elfogadott mérési és számítási módszertanhoz igazodó mérési és számítási eljárásokkal kell megállapítani”.

10 A vitatott rendelet „Felülvizsgálat” című 7. cikke kimondja:

„A Bizottság ezt a rendeletet a technológiai haladás fényében legkésőbb a hatálybalépése után öt évvel felülvizsgálja. Ennek során megvizsgálja különösen a VII. mellékletben meghatározott ellenőrzési tűréseket, azt, hogy a teljes értékű akkumulátoros porszívókat indokolt-e a rendelet hatálya alá vonni, valamint azt, hogy lehetséges-e az éves energiafogyasztásra, a porfelszívásra és a porvisszabocsátásra vonatkozóan olyan mérési módszereket alkalmazni, amelyek üres helyett részlegesen telített porgyűjtővel végrehajtott méréseken alapulnak.”

11 E rendelet I. melléklete azt mutatja, hogy a porszívókat az éves energiafogyasztásuk, a porfelszívásuk alapján meghatározott takarításhatékonyságuk és a porvisszabocsátásuk alapján megállapított energiahatékonyságuk szerint osztályozzák.

12 Az említett rendelet VI. mellékletének 1. pontja szerint:

„Az e rendeletben foglalt követelmények teljesülése és teljesülésük ellenőrzése céljából végzett méréseket és számításokat olyan megbízható, pontos és megismételhető módszerekkel kell végezni, amelyek figyelembe veszik az általánosan korszerűként elfogadott mérési és számítási módszereket, ideértve az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozási számú harmonizált szabványokban

található módszereket is. E méréseknek és számításoknak meg kell felelniük az e mellékletben meghatározott műszaki fogalommeghatározásoknak, feltételeknek, összefüggéseknek és paramétereknek.”

A Törvényszékhez benyújtott kereset és a megtámadott ítélet

13 A Törvényszék Hivatalához 2013. október 7-én benyújtott keresetlevelében a Dyson a vitatott rendelet megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő.

14 Keresetének alátámasztására a Dyson három jogalapra hivatkozott, mégpedig egyrészt a Bizottság hatáskörének hiányára, másrészt a vitatott rendelet indokolásának hiányára, harmadrészt pedig az egyenlő bánásmód elvének megsértésére.

15 A Törvényszék a megtámadott ítéletben a keresetet teljes egészében elutasította.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

16 A Dyson azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– semmisítse meg a vitatott rendeletet, és

– kötelezze a Bizottságot a Bíróság és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.

17 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– a Dysont kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

18 Fellebbezésének alátámasztására a Dyson hat jogalapra hivatkozik. Első jogalapjával azt kifogásolja, hogy a Törvényszék az első fokon előadott első jogalapját helytelenül minősítette át. A második jogalapját arra alapítja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte az Európai Bizottságra a 2010/30 irányelv 10. cikkében ruházott hatáskör terjedelmét. A harmadik jogalapjával a Dyson azt kifogásolja, hogy a Törvényszék megsértette a védelemhez való jogát. A negyedik jogalapját az egyes bizonyítékok elferdítésére és figyelmen kívül hagyására alapítja. Az ötödik jogalapot a megtámadott ítélet indokolásának hiányára alapítja. Végül a hatodik és egyben utolsó jogalapjával a Dyson azzal érvel, hogy a Törvényszék megsértette az egyenlő bánásmód elvét.

A negyedik jogalapról és az ötödik jogalap negyedik részéről

A felek érvei

19 A Dyson az elsőként megvizsgálandó negyedik jogalapjával azt kifogásolja, hogy a Törvényszék egyrészt elferdített, másrészt pedig nem vett figyelembe bizonyos, annak bemutatására szánt bizonyítékokat, hogy a porszívók energiahatékonyságának részlegesen telített porgyűjtővel végzett teszteken alapuló mérési módszerei megismételhető jellegűek.

20 Annak bizonyítására, hogy a porszívók energiahatékonysága a vitatott rendeletben meghatározott, üres porgyűjtővel végzett teszteken alapuló módszertől eltérő módszerrel is mérhető, a Dyson megjegyzi, hogy a Törvényszék előtt több bizonyítékot is felhozott, többek között annak bizonyítására, hogy a porszívók energiahatékonyságának részlegesen telített porgyűjtővel végzett teszteken alapuló mérési módszere, vagyis az Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottság (Cenelec) által elfogadott EN 60312–1:(2013) harmonizált szabvány 5.9. szakaszában meghatározott módszer (a továbbiakban: Cenelec-módszer) megismételhető jellegű.

21 A Dyson a negyedik jogalapjának első részében úgy véli, hogy a Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott ítélet 51. pontjában azt állapította meg, hogy egyetlen olyan, laboratóriumban végzett tesztre hivatkozik, amely véleménye szerint bizonyítja az említett módszer megismételhetőségét, elferdítette az általa benyújtott, azt igazoló bizonyítékot, hogy a részlegesen telített porgyűjtővel végzett mérési módszert több laboratóriumban is tesztelték, és az megismételhetőnek bizonyult.

22 A negyedik jogalapjának második részében a Dyson azzal érvel, hogy a Törvényszék nem vizsgálta és nem is vette figyelembe az általa szolgáltatott azon bizonyítékokat, amelyek a Cenelec-módszer megismételhetőségét bizonyítják. Az ötödik jogalapjának negyedik részében a Dyson azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem fejtette ki, hogy milyen okokból utasította el a Cenelec-módszer megismételhetőségének bizonyítására általa előadott bizonyítékokat.

23 A Bizottság először is úgy véli, hogy a Dyson kétségkívül hivatkozott a Törvényszék előtt különböző, laboratóriumokban elvégzett tesztekre, de nem állította, hogy ezek egy, az ugyanazon porszívó-modell alapján végzett összehasonlító vizsgálati program részét képezik (laboratóriumközi vagy körvizsgálatok). A Bizottság hangsúlyozza, hogy a Törvényszék talán nem pontosan használta a műszaki szakkifejezéseket, de ettől még nem ferdítette el a rendelkezésére álló bizonyítékokat. Ugyanis a Törvényszék megállapíthatta, hogy kétséges marad a részlegesen telített porgyűjtővel végzett számítási módszer megismételhetősége, tekintettel arra, hogy egyetlen körtesztet sem végeztek az említett módszer megismételhetőségének bizonyítására.

24 A Bizottság továbbá megjegyzi, hogy a bizonyítékok „figyelmen kívül hagyására” vonatkozó állítás kizárólag a Törvényszék értékelését érinti, tehát – az elferdítés esetétől eltekintve – nem minősül olyan jogkérdésnek, amely a fellebbezés keretében vizsgálható lenne. A Bizottság egyébiránt hangsúlyozza, hogy a Törvényszék nem köteles megvizsgálni valamennyi elé terjesztett bizonyítékot. Márpedig a megtámadott ítélet 49–53. pontjából világosan kitűnik, hogy a Törvényszék mérlegelte a felek által előterjesztett bizonyítékokat.

25 Végül a Bizottság azzal érvel, hogy nem köteles a Cenelec által kidolgozott előírásokat használni.

A Bíróság álláspontja

26 A megtámadott ítélet 49. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy jóllehet a Dyson számos érvet hoz fel a részlegesen telített porgyűjtővel végzett energiahatékonysági teszt megbízhatóságának és pontosságának alátámasztására, az említett teszt megismételhetősége mégis kétséges marad.

27 A megtámadott ítélet 50. pontjában a Törvényszék hangsúlyozta, hogy ugyanis az ilyen tesztek megismételhetőségének megállapításához a gyakorlatban az szükséges, hogy legyenek olyan, laboratóriumok között végzett úgynevezett „körtesztek”, amelyek az egységes minta alapján a különböző laboratóriumokban ismételten elvégzett tesztek során kapott eredmények állandóságát biztosítják.

28 Ugyanezen ítélet 51. pontjában a Törvényszék végül megállapította, hogy a felperes csupán egyetlen olyan, laboratóriumban végzett tesztre hivatkozik, amely véleménye szerint bizonyítja a megismételhetőséget, úgyhogy a részlegesen telített porgyűjtővel végzett teszt megismételhetősége nem kellően bizonyított ahhoz, hogy megállapítható legyen a Bizottság által elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hiba.

29 A negyedik jogalapjának első részében a Dyson lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 51. pontjában elferdítette az előtte képviselt azon álláspontját, amely szerint a Cenelec-módszer megismételhetőségét több laboratóriumi teszt is bizonyítja, valamint elferdítette a piackutatási igazgatójának (*Head of Competitor Intelligence*) az ezen állítás alátámasztására szolgáló nyilatkozatát.

30 Emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezés keretében a Bíróságnak nincs hatásköre a tényállás megállapítására és főszabályként a Törvényszék által az e tényállás alátámasztására elfogadott bizonyítékok vizsgálatára. Amennyiben ugyanis e bizonyítékok megszerzése szabályszerűen történt, valamint az általános jogelveket, továbbá a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási szabályokat tiszteletben tartották, kizárólag a Törvényszék feladata annak mérlegelése, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt tulajdonít. Ez az értékelése tehát – feltéve, hogy az eléje terjesztett bizonyítékokat a Törvényszék nem ferdítette el – nem minősül olyan jogkérdésnek, amit a Bíróságnak kellene felülvizsgálnia (2017. január 18-i Toshiba kontra Bizottság ítélet, C-623/15 P, nem tették közzé, EU:C:2017:21, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

31 A Bíróság diszkrecionális jogköre a Törvényszék által megállapított tényállás tekintetében különösen az eljárási iratokból eredő megállapítások tárgyi pontatlanságának, a bizonyítékok elferdítésének, a bizonyítékok jogi minősítésének és annak felülvizsgálatára irányul, hogy a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó szabályokat tiszteletben tartották-e (2007. január 25-i Sumitomo Metal Industries és Nippon Steel kontra Bizottság ítélet, C-403/04 P és C-405/04 P, EU:C:2007:52, 39. pont; 2013. december 19-i Siemens és társai kontra Bizottság ítélet, C-239/11 P, C-489/11 P és C-498/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:866, 39. pont).

32 A jelen ügyben a Dyson Törvényszék elé terjesztett válaszának 38. pontjából kitűnik, hogy azzal érvel, hogy a Cenelec-módszert mind a reprodukálhatóság, mind pedig a megismételhetőség szempontjából szigorú tesztnek vetették alá. Az említett válaszhoz csatolt mellékletben ismertetett és a válasz 39. pontjában hivatkozott nyilatkozatban a Dyson piackutatási igazgatója is hangsúlyozta, hogy ezt a módszert több laboratórium bevonásával és a megismételhetőséget bizonyítható módon tesztelték.

33 Ebből következik, hogy a Törvényszék nyilvánvalóan elferdítette a Dyson álláspontját, amikor a megtámadott ítélet 51. pontjában azt állapította meg, hogy csupán egyetlen olyan laboratóriumi tesztet mutatott fel, amely igazolhatja a részlegesen telített porgyűjtővel végzett számítási módszer megismételhetőségét. Amint ugyanis arra a Dyson a fellebbezésében helyesen rámutat, ez a megállapítás nyilvánvalóan ellentmond a Törvényszékhez benyújtott beadványai tartalmának, valamint a piackutatási igazgatója nyilatkozatának.

34 Mindazonáltal meg kell jegyezni, hogy a megtámadott ítélet 50. pontja szerint valamely mérési módszer megismételhetőségéhez nem csupán az szükséges, hogy több laboratóriumi tesztet végezzenek el, hanem az is, hogy ezek a tesztek „körtesztek” legyenek, vagyis egységes minta alapján végezzék el azokat.

35 Ebből következik, hogy pusztán az a körülmény, hogy a Törvényszék elferdítette a Dyson több laboratóriumi teszt elvégzésére vonatkozó állításait, önmagában nem érvényteleníthetí azt a megállapítást, hogy a Cenelec-módszer nem megismételhető.

36 Mindazonáltal a negyedik jogalapjának második részében a Dyson azt is kifogásolja, hogy a Törvényszék nem vett figyelembe a beadványaiban található és a Cenelec-módszer megismételhetőségét bizonyító egyes bizonyítékokat. Az ötödik jogalapjának negyedik részében a Dyson továbbá kifogásolja, hogy a Törvényszék nem indokolta, hogy ezeket a bizonyítékokat miért utasította el. E két kifogást együttesen kell megvizsgálni.

37 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy egyrészt a fellebbezés keretében a Bíróság felülvizsgálatának célja többek között annak vizsgálata, hogy a Törvényszék jogilag megkövetelt módon adott-e választ a fellebbező által felhozott érvek összességére, másrészt pedig hogy az arra alapított jogalap, hogy a Törvényszék nem adott választ az elsőfokú eljárásban hivatkozott érvekre, lényegében az Európai Unió Bírósága alapokmányának – amely az ennek a 53. cikke első bekezdése alapján alkalmazandó a Törvényszékre – a 36. cikkéből és a Törvényszék eljárási szabályzatának 117. cikkéből eredő indokolási kötelezettség megsértésére való hivatkozáshoz vezet (lásd ebben az értelemben: 2010. május 20-i Gogos kontra Bizottság ítélet, C-583/08 P, EU:C:2010:287, 29. pont; 2012. december 13-i Alliance One International kontra Bizottság végzés, C-593/11 P, nem tették közzé, EU:C:2012:804, 27. pont).

38 Az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a Bíróság szerint a Törvényszék nem köteles olyan magyarázatot adni, amely egyenként és kimerítően követi a felek által előadott összes érvet, és a Törvényszék indokolása lehet hallgatólagos is, amennyiben lehetővé teszi az érdekelt felek számára, hogy megismerjék érvelésük Törvényszék általi elutasításának okait, és lehetővé teszi a Bíróság számára a felülvizsgálat elvégzését (2012. december 13-i Alliance One International kontra Bizottság végzés, C-593/11 P, nem tették közzé, EU:C:2012:804, 28. pont; 2016. október 26-i PT Musim Mas kontra Tanács ítélet, C-468/15 P, EU:C:2016:803, 71. pont).

39 A jelen ügyben hangsúlyozni kell először is, hogy a Cenelec-módszer megismételhető jellegének hiánya a Törvényszék értékelésében meghatározó szerepet játszott, amikor ez alapján megállapította, hogy a Bizottság azon megközelítése, hogy a porszívók energiahatékonyságának üres porzsákkal elvégzett teszteken alapuló mérési módszerét részesíti előnyben, nem volt nyilvánvalóan észszerűtlen.

40 Másodszor, emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott ítélet 49. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy kétséges marad a Cenelec-módszer megismételhetősége, illetve hogy az említett ítélet 50. pontjában a Törvényszék hangsúlyozta, hogy valamely mérési módszer megismételhetőségéhez ugyanis az szükséges, hogy laboratóriumközi körteszteket végezzenek, mivel ezek a tesztek szolgálnak az egységes minta alapján a különböző laboratóriumokban ismételten elvégzett tesztek során kapott eredmények állandóságának biztosítására.

41 Márpedig a Törvényszékhez benyújtott beadványaiban a Dyson azt igyekezett bizonyítani, hogy a Cenelec-módszer, jóllehet nem „körteszteken” alapul, mégis megismételhető. E tekintetben a válaszának 7., 8. és 39. pontjában a Dyson azzal érvel, hogy a Cenelec annak biztosítását szolgálja, hogy valamennyi közzétett előírás egységes, világos és pontos legyen, és tiszteletben tartsa a technika mindenkori állását. Benyújtotta továbbá egy akkreditált porszívóvizsgáló európai laboratórium indokolással ellátott véleményét, amely szerint ez a módszer megismételhető eredményekhez vezet, valamint a piackutatási igazgató ezzel egybecsengő nyilatkozatát, aki részt vett az említett módszer kidolgozásában.

42 Ennélfogva a Törvényszék nem állíthatta volna – ahogyan azt a megtámadott ítélet 49. pontjában tette –, hogy a Cenelec-módszer „megismételhetősége kétséges marad”, anélkül hogy indokolta volna az ilyen megállapítás Dyson által – az előző pontban hivatkozott tényezők útján – történő vitatásának elutasítását. Pontosabban, a Törvényszék nem állíthatta volna, hogy valamely mérési módszer megismételhetőségéhez az szükséges, hogy „körteszteket” végezzenek, anélkül, hogy indokolta volna, hogy a Dyson által a beadványaiban előadott ezzel ellentétes érvek miért nem voltak alkalmasak ezen állítás megdöntésére. Ugyan a Bizottság a Törvényszék előtt vitatta a Cenelec-módszer megismételhetőségét, meg kell állapítani, hogy a Dyson a Törvényszékhez benyújtott beadványaiban ezzel ellentétesen érvelt, úgyhogy a Törvényszéknek e kérdésben állást kellett foglalnia. A

Törvényszék, mivel nem válaszolt a Dyson által hivatkozott érvekre, megsértette a Bíróság alapokmánya 53. cikkének első bekezdéséből és a Törvényszék eljárási szabályzatának 117. cikkéből eredő indokolási kötelezettségét.

43 Ennélfogva a Dyson negyedik jogalapját és ötödik jogalapjának negyedik részét megalapozottnak kell nyilvánítani.

Az első jogalapról

A felek érvei

44 A Dyson azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 36., 37. és 43. pontjában azt állapította meg, hogy az előtte felhozott első jogalap nyilvánvaló értékelési hibára alapít, holott valójában azon alapult, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta a hatáskörének korlátait. E társaság kifejti, hogy ebben a jogalapban azzal érvelt, hogy a Bizottság túllépte a 2010/30 irányelv 10. cikke értelmében ráruházott hatáskör korlátait. A Dyson szerint a Törvényszék feladata azt meghatározni, hogy a Bizottság módosította-e a felhatalmazó jogi aktus alapvető elemeit azáltal, hogy a porszívók energiahatékonyságának üres porzsákkal történő mérési módszerét választotta.

45 A Bizottság megjegyzi, hogy a Dyson csupán a Törvényszék által az első megsemmisítési jogalapjának első részére adott választ kifogásolja, nem pedig az e jogalap második részének elutasításához vezető érvelést.

46 A Bizottság szerint az első fellebbezési jogalapot egyébiránt megalapozatlannak kell tekinteni. Ugyanis a Törvényszék előtt a Dyson nem a Bizottságnak a vitatott rendelet elfogadását illető hatáskörét vonta kétségbe, hanem e hatáskörnek a mérési módszer megválasztását illető gyakorlását kifogásolta. A Bizottság hangsúlyozza, hogy a Dyson Törvényszék elé terjesztett első jogalapja igen bonyolult, műszaki jellegű tények értékelését kívánta meg a mérési módszer meghatározásához, és ez indokolja, hogy a bírósági felülvizsgálat a nyilvánvaló értékelési hibára korlátozódik.

A Bíróság álláspontja

47 Az első jogalapjával a Dyson azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen minősítette a megsemmisítés iránti keresetének első jogalapját, amelyben lényegében azt rótta fel, hogy a Bizottság nem tartotta tiszteletben a 2010/30 irányelv 10. cikkét, amely előírja, hogy a porszívók energiahatékonysága mérési módszerének a használat során mért energiahatékonyságot kell figyelembe vennie, annak érdekében, hogy pontos információt nyújtsanak a fogyasztók számára, hogy arra ösztönözzék a gyártókat, hogy a porszívó energiahatékonyságát növeljék, és hogy az energiafogyasztás csökkentésére irányuló cél elérhető legyen, holott szerinte ez a követelmény az említett irányelv alapvető eleme.

48 Elöljáróban meg kell jegyezni, hogy – amint azt a Bizottság hangsúlyozza – az első fellebbezési jogalap valójában azon értékelést vitatja, amely alapján a Törvényszék az első fokon felhozott első jogalap első részét elutasította, nem pedig a Törvényszék azon indokolását, amely e jogalap azon második részének elutasításához vezetett, amelyben a Dyson azt kifogásolta, hogy a vitatott rendelet nem írta elő a használat során elhasználódó alapvető erőforrásokról, így a porzsákokról és a szűrőkről való tájékoztatás kötelezettségét.

49 Egyébiránt hangsúlyozni kell, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 36. pontjában megállapította, hogy a felperes beadványaiból egyértelműen kitűnik, hogy a felperes az első jogalapjában nem a Bizottságnak a vitatott rendelet elfogadását illető hatáskörének hiányára hivatkozik, hanem lényegében

inkább e hatáskör gyakorlását kifogásolja. Az említett ítélet 37. pontjában a Törvényszék kimondta, hogy úgy kell tekinteni, hogy a felperes első jogalapja a Bizottság által a megtámadott rendelet elfogadása során elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibán alapul.

50 Márpedig a Dyson által a Törvényszékhez előterjesztett keresetből vitathatatlanul kitűnik, hogy az első megsemmisítési jogalapját arra alapítja, hogy a Bizottság nem rendelkezett hatáskörrel a vitatott rendelet elfogadására. Pontosabban a Dyson lényegében azt kifogásolta, hogy a Bizottság a rendelet meghozatalakor nem tartotta tiszteletben a felhatalmazó jogi aktus egyik alapvető elemét, amikor a porszívók energiahatékonyságának számítási módszereként egy olyan módszert fogadott el, amely üres porzsákkal végzett teszteken alapul, jóllehet a 2010/30 irányelv 10. cikke azt követeli meg, hogy az említett módszer a szokásos használati körülményeket tükrözze.

51 Ebből következik, hogy a Törvényszék nem a felhatalmazó jogi aktus valamely alapvető elemének a vitatott rendelet általi megsértésére alapított jogalapra válaszolt, hanem egy másik, a Bizottság általi elkövetett nyilvánvaló értékelési hibára alapított jogalapra, amelyre a Dyson nem hivatkozott.

52 Nem állítható, hogy ezáltal a Törvényszék hallgatólagosan megvizsgálta volna a Dyson által hivatkozott, a Bizottság hatáskörének hiányára alapított jogalapot. A felhatalmazó jogi aktus által átruházott diszkrecionális jogkör terjedelme ugyanis olyan jogkérdés, ami eltér a felhatalmazó jogi aktus által adott felhatalmazás korlátainak tiszteletben tartására vonatkozó jogkérdéstől. Ezenfelül e két követelmény tiszteletben tartásának felülvizsgálatára eltérő feltételek vonatkoznak.

53 Így, bár – amint a Törvényszék a megtámadott ítélet 38. pontjában helyesen megjegyzi – az uniós hatóságok széles körű mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a ráruházott hatáskörök gyakorlása során, különösen amennyiben összetett értékelést és mérlegelést kell végezniük, előzetesen meg kell határozni, hogy e hatóságok fellépése valóban a ráruházott hatáskör keretein belül marad-e, és konkrétan – amikor az EUMSZ 290. cikk értelmében vett ráruházott hatáskörről van szó, mint a jelen ügyben – meg kell vizsgálni, hogy az uniós hatóságok nem lépik-e túl a felhatalmazó jogi aktus által adott felhatalmazást, különös tekintettel arra, hogy e ráruházott hatáskörnek mindenképpen tiszteletben kell tartania a felhatalmazó jogi aktus alapvető elemeit, és az alapul szolgáló jogalkotási aktus által meghatározott szabályozási keretbe kell illeszkednie (lásd ebben az értelemben: 2016. március 17-i Parlament kontra Bizottság ítélet, C-286/14, EU:C:2016:183, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

54 A fentiekből az következik, hogy a Törvényszék, mivel nem foglalt állást a felperes egyik jogalapjával kapcsolatban, tévesen alkalmazta a jogot.

55 Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint, amennyiben a Törvényszék határozatának indokolása az uniós jogot sérti, de rendelkező része egyéb jogi indokok miatt megalapozottnak bizonyul, az ilyen jogsértés nem eredményezheti e határozat hatályon kívül helyezését, és az indokolást a Bíróságnak a saját indokolásával kell helyettesítenie (lásd: 2016. szeptember 22-i Pensa Pharma kontra EUIPO ítélet, C-442/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:720, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

56 Ennélfogva meg kell határozni, hogy a Bizottság, azáltal hogy üres porzsákkal végzett teszteken alapuló energiahatékonysági mérési módszert fogadott el, tiszteletben tartotta-e a ráruházott hatáskörének korlátait, és igenlő válasz esetén a Dyson megsemmisítés iránti keresete első jogalapjának első részét megalapozatlannak kell nyilvánítani. Egy jogalappal kapcsolatban a Bíróság pótolhatja a Törvényszék mulasztását.

57 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós jogi aktus jogszerűségét az aktus meghozatalának időpontjában fennálló ténybeli és jogi elemek függvényében kell elbírálni (2015. szeptember 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Bizottság ítélet, C-398/13 P, EU:C:2015:535, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A vitatott rendelet jogszerűségét ennélfogva a 2013. május 3-án fennálló ténybeli és jogi elemek függvényében kell elbírálni.

58 E tekintetben emlékeztetni kell elsősorban arra, hogy a felhatalmazás adására vonatkozó, az EUMSZ 290. cikkben szereplő lehetőség célja az, hogy lehetővé tegye a jogalkotónak, hogy a szabályozás alapvető elemeire összpontosítson, valamint azon nem alapvető elemeire, amelyek esetében úgy ítéli meg, hogy célszerű jogalkotás keretében rendelkezni, amellett, hogy a Bizottságra bízza az elfogadott jogalkotási aktus bizonyos nem alapvető elemei „kiegészítésének” vagy ezek „módosításának” feladatát, az utóbbi intézménynek adott felhatalmazás keretében (2016. március 17-i Parlament kontra Bizottság ítélet, C-286/14, EU:C:2016:183, 54. pont).

59 Ebből következik, hogy az érintett tárgykör alapvető szabályait az alapszabályozásban kell elfogadni, és az nem képezheti hatáskör-átruházás tárgyát (lásd ebben az értelemben: 2012. szeptember 5-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-355/10, EU:C:2012:516, 64. pont; 2015. szeptember 10-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-363/14, EU:C:2015:579, 46. pont).

60 Másodsorban meg kell határozni, hogy azon követelmény, amely szerint a fogyasztóknak nyújtott információknak – amint az a 2010/30 irányelv 10. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdéséből következik – a készülék használat során mért energiafogyasztását kell tükrözniük, ezen irányelv alapvető elemének minősül-e.

61 E tekintetben az alapszabályozás alapvető elemei azok, amelyeknek az elfogadásához az uniós jogalkotó saját felelősségi körébe tartozó politikai döntések szükségesek (2012. szeptember 5-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-355/10, EU:C:2012:516, 65. pont).

62 Valamely terület alapvető fontosságúnak minősítendő elemei azonosításának olyan objektív elemeken kell alapulnia, amelyek bírósági felülvizsgálat tárgyát képezhetik, és ez az azonosítás megköveteli az érintett terület jellemzőinek és sajátosságainak figyelembevételét (2016. június 22-i DK Recycling und Roheisen kontra Bizottság ítélet, C-540/14 P, EU:C:2016:469, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

63 A 2010/30 irányelv általános rendszerére tekintettel meg kell állapítani, hogy a jelen ítélet 60. pontjában hivatkozott követelmény ezen irányelv alapvető elemének minősül.

64 A 2010/30 irányelv (5) és (8) preambulumbekezdéséből ugyanis az következik, hogy a termékek „energiafogyasztására vonatkozó pontos, megfelelő és összehasonlítható információ” „kulcsfontosságú szerepet tölt be a piaci erők működésében”, ennélfogva pedig abban, hogy a fogyasztókat olyan készülékek javára befolyásolhatja, amelyek „kevesebb energiát fogyasztanak […] használat során”. Hasonlóképpen ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy az irányelv célja a „használat közbeni” energiafogyasztással kapcsolatos végfelhasználói tájékoztatásra vonatkozó nemzeti intézkedések összehangolása annak érdekében, hogy a végfelhasználók „hatékonyabb” termékeket választhassanak. A fogyasztóknak a készülék használat közbeni energetikai hatékonyságával kapcsolatos tájékoztatása ennélfogva az említett irányelv alapvető célját képezi, és az uniós jogalkotó saját felelősségi körébe tartozó politikai döntését tükrözi.

65 Ebből következik, hogy a jelen ügy szempontjából irreleváns az, hogy a vitatott rendelet – amint a szövege sugallja – csupán kiegészíti, nem pedig módosítja a 2010/30 irányelvet. Amint ugyanis a jelen ítélet 58. pontja kiemeli, a ráruházott hatáskör két kategóriája közül mindenesetre egyik sem teszi lehetővé a Bizottság számára, hogy a felhatalmazó jogi aktus alapvető elemét figyelmen kívül hagyja.

66 Egyébiránt, és a Törvényszék által a megtámadott ítélet 59. pontjában megállapítottakkal ellentétben az, hogy a 2010/30 irányelv 10. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében foglalt „használat közbeni” kifejezést úgy kell érteni, hogy az a valós használati körülményeket jelenti, nem minősül ezen irányelv 10. cikke „túl tág” értelmezésének, hanem e pontosítás tényleges értelmének felel meg.

67 Ezt a megállapítást önmagában nem teszi kétségessé – a Bizottság állításával ellentétben – az a körülmény, hogy ez a pontosítás – következésképpen – kizárja a szóban forgó készülék gyártása, forgalmazása és ártalmatlanítása során felhasznált energia figyelembevételét.

68 A fentiekre tekintettel a Bizottság tehát köteles volt – a 2010/30 irányelv alapvető elemei megsértésének elkerülése érdekében – a vitatott rendeletben olyan mérési módszert elfogadni, amely lehetővé teszi a porszívók energiahatékonyságának a valós használati körülményekhez a lehető legközelebb álló körülmények közötti mérését, ami azt jelenti, hogy a porszívó porgyűjtőjének részlegesen telítettnek kell lennie, figyelembe véve mindazonáltal a kapott eredmények tudományos érvényességéhez és a fogyasztóknak nyújtott olyan információkhoz fűződő követelményeket, mint amelyeket az említett irányelv (5) preambulumbekezdése és 5. cikkének b) pontja említ.

69 Márpedig a megtámadott ítélet 46. pontjában a Törvényszék elismerte, hogy az üres porgyűjtővel végzett tesztek nem tükrözik a porszívók szokásos használati körülményeit, mivel az ilyen tesztek nem veszik figyelembe – amint az a megtámadott ítélet 98. és 99. pontjából kitűnik – az egyes porszívófajták porgyűjtőjében a por felgyülemlését, amit a Bizottság egyébként nem vitatott.

70 Igaz ugyan, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 47–54. pontjában e megállapítással szembeállította azt a tényt, hogy egyetlen, részlegesen telített porgyűjtővel végzett teszteken alapuló mérési módszer sem megismételhető jellegű. A Bizottság ugyanezt az érvet hozza fel a Bíróság előtt. Ugyanakkor a jelen ítélet 34–43. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék e következtetés levonásához elferdítette a tényeket és megsértette az indokolási kötelezettségét, úgyhogy a Bíróság az indokolás helyettesítésekor nem veheti alapul ezt a ténybeli értékelést, mert annak Törvényszék általi megállapítása nem érvényes.

71 Az első jogalapot tehát megalapozottnak kell nyilvánítani.

A hatodik jogalapról

A felek érvei

72 A Dyson szerint a Törvényszék megsértette az egyenlő bánásmód elve tiszteletben tartásának felülvizsgálatához tartozó arányosság követelményét, amikor azt állapította meg, hogy a vitatott rendelet azonos módon kezelhette az eltérő technológiákat alkalmazó porszívókat, mivel a Dyson által javasolt tesztek nem tesznek egyszerre eleget a megbízhatóság, a pontosság és a megismételhetőség követelményének.

73 A Bizottság szerint a Dyson nem fejti ki, hogy a telített porgyűjtővel végzett teszt kidolgozása miért lett volna arányosabb. A Bizottság azt állítja, hogy nem az ő feladata annak bizonyítása, hogy egyáltalán nem lehet jobb mérési módszert kidolgozni, ezzel szemben a Dyson köteles azt bizonyítani, hogy létezett megfelelőbb mérési módszer, amit a Törvényszék szerint nem tett meg.

A Bíróság álláspontja

74 A hatodik jogalapjával a Dyson lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 110. pontjában megsértette az egyenlő bánásmód elvét, amikor azt állapította meg, hogy a vitatott rendelet azonos módon kezelhette az eltérő technológiákat alkalmazó porszívókat, mivel a porszívók energiahatékonyságának a részlegesen telített porgyűjtővel végzett teszteken alapuló mérési módszerei nem voltak megismételhetőek.

75 E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 109. pontjában hangsúlyozta, hogy korábban megjegyezte, hogy „maguk a részlegesen telített porgyűjtővel végzett tesztek nem szerepeltek a laboratóriumok közti »körtesztek« közt, így a megismételhetőségük megkérdőjelezhető”.

76 A Törvényszék a megtámadott ítélet 110. pontjában ebből azt a következtetést vonta le, hogy „az, hogy a felperes által javasolt tesztek nem tesznek egyszerre eleget a megbízhatóság, a pontosság és a megismételhetőség követelményének, olyan objektív oknak minősül, amely indokolja az eltérő technológiákat alkalmazó porszívók, vagyis a »porzsákos« porszívók és a »porzsák nélküli« porszívók azonos módon való kezelését”. A Törvényszék nem adott további indokolást a Dyson által vitatott azonos módon történő kezelés igazolására.

77 Ebből következik, hogy a „porzsákos” és a „porzsák nélküli” porszívóknak a vitatott rendelet szerinti azonos módon való kezelésére vonatkozóan a Törvényszék által szolgáltatott egyetlen indokolás olyan ténybeli megállapításon alapul, amelyet a Törvényszék – a jelen ítélet 34–43. pontban kifejtett okokból – nem érvényes módon állapított meg.

78 Ennélfogva a hatodik fellebbezési jogalapot megalapozottnak kell nyilvánítani.

A második és harmadik jogalapról, valamint az ötödik jogalap első három részéről

79 A második és harmadik jogalapjával a Dyson azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 58. és 59. pontjában tévesen értelmezte a Bizottságra ruházott hatáskör terjedelmét, illetve hogy a megtámadott ítélet 50. és 51. pontjában megállapítottakra tekintettel megsértette a védelemhez való jogát. Az ötödik jogalapjának első három részében a Dyson azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem indokolta kellőképpen a megtámadott ítélet 36., 37., 52. és 67. pontjában tett megállapításokat.

80 Mindazonáltal, mivel a második és a harmadik jogalap, valamint az ötödik jogalap első három részének vizsgálata nem eredményezheti a megtámadott ítéletnek az első, a negyedik és a hatodik jogalap elfogadásából adódó hatályon kívül helyezésnél szélesebb körű hatályon kívül helyezését, ezeket nem kell megvizsgálni.

81 Tekintettel arra, hogy az első, a negyedik és a hatodik jogalap, valamint az ötödik jogalap negyedik része meglapozott, a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni azon részében, amelyben a Törvényszék ebben az ítéletben elutasította az első fokon hivatkozott első jogalap első részét és a harmadik jogalapot.

A Törvényszékhez benyújtott keresetről

82 A Bíróság alapokmánya 61. cikkének első bekezdése szerint a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet maga is érdemben eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszék elé.

83 A jelen ügyben a Bíróság úgy ítéli meg, hogy nem áll módjában érdemben határozni az első fokon hivatkozott első jogalap első részéről és a harmadik jogalapról. E rész és e jogalap vizsgálata ugyanis olyan ténybeli, elsősorban a Cenelec-módszer megismételhetőségének kérdésére vonatkozó értékelést tesz szükségessé, amelyet a Törvényszék nem értékelt helyesen, és amelyet a Bíróság előtt nem vitattak meg kimerítően.

84 Következésképpen az ügyet vissza kell utalni a Törvényszék elé annak érdekében, hogy az határozzon az első fokon felhozott első jogalap első részéről és a harmadik jogalapról, a költségekről pedig jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2015. november 11-i Dyson kontra Bizottság ítéletét (T-544/13, EU:T:2015:836) hatályon kívül helyezi, annak az első fokon felhozott első jogalap első részét és a harmadik jogalapot elutasító részében.

2) A Bíróság az ügyet visszautalja a Törvényszék elé annak érdekében, hogy az határozzon az első fokon felhozott első jogalap első részéről és a harmadik jogalapról.

3) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

Aláírások